Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 591 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestijnse*" nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 29 juli 2025.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 27 juli 2026.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat M. WARLOP.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 2.45 van de RvV-wet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"*1. Verzoeker, die van onbepaalde nationaliteit is, en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 29 juli 2025, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.*

Verzoeker werd op 23 augustus 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 22 augustus 2027. Verzoeker beschikt ook over een Grieks reisdocument dat geldig is tot 26 september 2029 (documenten verzoeker, stuk 5, nr. 10; Cedoca aanvraag

derde landen van 14 februari 2025, stuk 4). Verzoeker toont niet aan dat hij niet langer over een actuele beschermingsstatus beschikt.

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. U gaf bij aanvang van het gehoor aan dat u wordt opgevolgd omwille van uw psychische problemen (CGVS p. 2). U kan namelijk niet slapen zonder medicatie (CGVS p. 2). Als u wandelt, raakt u uitgeput en voelt u een grote druk (CGVS p. 2). De situatie in Gaza is de voornaamste reden die u moe maakt en als u het woord Griekenland hoort, verkiest u de dood boven een terugkeer (CGVS p. 2). Elke keer dat u van iemand hoort dat hij een negatieve beslissing kreeg omwille van het hebben van een beschermingsstatus in Griekenland begint u te trillen; u gaat in een toestand waarin u zichzelf niet verdraagt (CGVS p. 6). Doorheen het interview huilt u verschillende keren en trilt u ook (CGVS p5-6). U excuseert zich voor de staat waarin u momenteel bent (CGVS p. 6). Uw advocate vroeg op een gegeven moment dan ook om pauze, omdat u van streek leek (CGVS p. 7-8). De Protection Officer ging hier meteen op in en stelde een pauze voor (CGVS p. 7). Voor de pauze stelt u tweemaal dat het u spijt dat u zoveel stress hebt (CGVS p. 8). U kan zichzelf niet controleren; u staat onder zo veel druk en wordt misselijk van de medicijnen, zo stelt u (CGVS p8). U geeft ook aan dat u door uw medicatie dingen vergeet; soms haalt u dingen door elkaar (CGVS p4). De avond voor het interview nam u iets om te kunnen slapen; u kent de naam niet (CGVS p10). Op de dag van het interview nam u één pil Lyrika 150, een anticonvulsant middel tegen epilepsie of angsten (CGVS p. 10). De voorgeschreven dosis is naar eigen zeggen twee pilletjes, maar u wil niet dat uw lichaam er afhankelijk van wordt (CGVS p. 10). U gevraagd naar uw toestand van de dag van het interview, antwoordt u dat u zichzelf niet kan verdragen; uw borst is vol, klaar om te exploderen (CGVS p. 10). U gevraagd of u zich in staat voelt om het interview af te leggen, antwoordt u van wel; u wil het interview verderzetten (CGVS p. 10).

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 18 december 2024) als van het persoonlijk onderhoud d.d. 11 juni 2025 blijkt dat u, alvorens het onderhoud werd beëindigd, in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Tevens geeft u aan dat u alle redenen waarom u asiel aanvraagt heeft kunnen bespreken (CGVS p15). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Uit het voorgaande blijkt dat er wel degelijk rekening werd gehouden met de bijzondere procedurele noden van verzoeker. Waar verzoeker hekelt dat er geen toepassing werd gemaakt van artikel 48/9, § 2, van de Vreemdelingenwet, is het de Raad niet duidelijk welke meerwaarde een onderzoek in deze zin zou hebben daar verzoeker reeds psychologische attesten neerlegde en de bestreden beslissing hiermee rekening hield.

3. Vervolgens wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de*

verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDAI/ECRE-rapport van juni 2024, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen zoals Human Rights Watch "Report Greece 2025" en Nansen Note 2025-3, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen. Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker, een veertigjarige man, maakt vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met ernstige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

De bestreden beslissing merkt hieromtrent terecht het volgende op:

"Wat betreft uw medische situatie, verklaart u gewond te zijn geraakt door een Israëlische granaatscherf in de oorlog in 2014 (CGVS p. 5). U werd geraakt aan uw onderkaak, nek en achterhoofd en raakte hierbij vele tanden kwijt (CGVS p. 5). U stelt ook een acute ontsteking aan uw prostaat en urineproblemen te hebben (CGVS p. 10). U heeft hiervoor nog geen dokter gezien in België, maar bent dit wel van plan (CGVS p. 10). Verder heeft u ook een spray om acute sinusitis te verhelpen en een laag bloedsuikerpeil, dat u probeert te vermijden met behulp van chocolade (CGVS p. 10). Kort na uw aankomst in België, werd u door Samusocial doorverwezen naar het Klein Kasteeltje voor verdere behandeling (CGVS p. 5).

U dient ter staving van uw psychische toestand uw medisch dossier in, zoals opgevolgd door het opvangcentrum. Hierin staat, naast een stressreactie op de oorlogssituatie in Gaza, vermeld dat u het psychisch zeer zwaar hebt.

Er is ook sprake van alcoholmisbruik en twee verklaarde suïcidepogingen op 18 maart 2025 en 10 april 2025. Bovendien blijkt uit een medisch rapport door UZ Gent d.d.; 13 februari 2025 dat u die nacht door de politie werd binnengebracht op de spoeddienst omdat u op de treinsporen aan het lopen was. U haalde hierbij uw handen open door over de hekken te kruipen, die vervolgens werden gehecht. Er is hierbij sprake van verwardheid; u testte ook positief voor cannabis en amfetamines. U ontkent bij de hulpverleners echter de suïcidale intenties van dit voorval. U wou op dat moment niet ingaan op voorstellen tot psychologische begeleiding omdat deze via een tolk zouden plaatvinden.

Op 26 februari meldt u zich op de spoedgevallendienst van het Chirec ziekenhuis te Brussel met pijn aan de hechtingen van uw rechterhand van tien dagen eerder. U verklaarde toen daags nadien uw eerste werkdag te hebben; u zou er moeten kunnen heengaan.

Op 18 maart 2025 meldde u zich op de spoeddienst te Veurne en verklaarde u de dag voordien zelfmoord te hebben willen plegen. Bij uw tweede poging op 10 april 2025, legde u zich op straat, nadat één van de medewerkers u niet de gewenste aandacht wou geven, en dreigde met zelfmoord. U leek onder invloed van alcohol en heeft ook medebewoners geduwd in een poging tot het uitlokken van een gevecht, wat niet gebeurde. Verder blijkt ook uit uw medisch verslag dat u dronken en te laat aankwam op een afspraak bij een pizzazaak in België. U sliep een nacht in Brussel, waarbij uw medicatie werd gestolen. Op 2 juni 2025 dreigde u opnieuw met suïcide. Aanleiding was dat u niet naar een afspraak bij uw advocaat kon gaan bij gebrek aan een vervoersticket op uw eigen kosten. U was hierbij onder invloed van drank en eventuele andere verdovende middelen.

Hoewel u in die periode werd opgevangen door het centrum van Fedasil te Koksijde, verklaart u aan het medische personeel uw tijd grotendeels bij kennissen in Brussel door te brengen. U was op het moment van opname op 13 februari 2025 al twee weken niet meer in het centrum aanwezig. Wat betreft uw uiteindelijk overplaatsing naar het opvangcentrum in Kapellen, stelt u zelf dat u het psychologisch moeilijk had in Koksijde (CGVS p. 5).

Wat betreft de verdere medische opvolging, verwijst u meermaals naar een afspraak met Dr. Minderhout, op de psychiatrische afdeling in het ziekenhuis te Veurne, die op 12 juni 2025, daags na het interview op het CGVS, zou plaatsvinden (CGVS p. 9). U hoopt ook bij een psychiater langs te gaan, maar stelt er geen geld voor te hebben; u kent er geen (CGVS p10). Hoewel u tijdens het interview werd gewezen op het belang van meer recente medische attesten, u een overzicht van de gevraagde documenten werd gegeven en u werd

uitgelegd dat u deze via uw advocaat of sociaal assistent kan bezorgen (CGVS p. 9-10), ontving het CGVS geen bijkomende documenten met een recente diagnose. De ingediende medische rapporten geven geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de aangeraden psychologische follow-up. Tot slot weet het CGVS bij gebrek aan een meer gericht document niet of de therapeutische behandeling nog steeds wordt voortgezet en of deze nog steeds geïndiceerd is. Hieruit volgt dat uw gezondheidstoestand en de stoornissen waaraan u lijdt, die niet anderszins zijn gekarakteriseerd en gedocumenteerd, niet voldoende zijn om aan uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid toe te kennen, en derhalve een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen."

In zijn verzoekschrift voegt verzoeker een psychologisch rapport van 25 juni 2025 toe. De commissaris-generaal ontwikkelt hieromtrent het volgende, pertinente verweer dat wordt bijgetreden door de Raad:

"2.4.2. Verzoeker meent dat hij ernstig kwetsbaar is. Hij voegt aan zijn verzoekschrift een medisch verslag toe van 25 juni 2025 van een psychiater werkzaam in het centrum van Kapellen, waarin sprake is van symptomen van PTSD, verstoring van slaap-en eetpatronen, paranoïde en bedrukte stemming, dat er aandacht moet zijn voor suïcidaliteit, en aan verzoeker medicatie werd voorgeschreven. Verweerder antwoordt dat verzoeker met voormeld betoog niet aannemelijk maakt dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Waar in de voorgelegde attesten wordt aangegeven dat een voortdurende behandeling aangewezen lijkt, kan in deze stand van zaken niet blijken dat verzoeker in Griekenland geen toegang zal hebben tot benodigde psychologische ondersteuning en er ginds geen vertrouwensband kan opgebouwd worden tussen verzoeker en een psycholoog/psychiater, noch dat er voor verzoeker geen therapie of medicatie ter beschikking zou kunnen zijn in Griekenland. Het attest van 25 juni 2025 geeft verder ook geen concrete en precieze informatie over de aard, frequentie en mogelijke complexiteit van de psychologische follow-up die voor verzoeker is opgestart, noch kan hieruit blijken dat verzoeker in Griekenland geen toegang zal hebben tot de benodigde psychologische ondersteuning.

Verweerder ontkent niet dat verzoeker met psychologische problemen kampt, doch hij toont niet in concreto aan dat deze dermate ernstig zijn dat deze zijn zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoeker toont bovendien niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland geen toegang zou hebben tot de nodige begeleiding, medische verzorging of eventuele medicatie. Er kan dan ook niet uit afgeleid worden dat deze klachten verzoeker verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland. Verzoeker stelt in voorliggend verzoekschrift nog dat hij nood heeft aan gespecialiseerde behandeling maar dat dergelijke zorg ontoegankelijk is Griekenland. Hiermee toont verzoeker niet aan dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn om psychologische begeleiding in Griekenland te volgen"

Waar verzoeker betoogt dat hij kwetsbaar is vanwege diens herkomst uit Gazastrook en de problematiek aldaar, overweegt de Raad dat een zulke algemene verwijzing niet volstaat om een kwetsbaarheid aan te tonen. Dit dient te worden bewezen aan de hand van concrete, persoonlijke elementen.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten.

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

7. De Raad benadrukt verder dat verzoeker nog steeds over een geldige ADET-verblijfsvergunning beschikt, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen. Het al dan niet beschikken over een gedrukte versie van de ADET-verblijfsvergunning doet hieraan geen afbreuk.

Verzoeker toont ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker

verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

De bestreden beslissing motiveert hieromtrent terdege:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het feit dat u zeer korte tijd na de toekenning van uw beschermingsstatus vertrokken bent, niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen. Eind augustus 2024 werd u erkend als vluchteling en al midden oktober 2024 bevond u zich in België. Deze indruk wordt bevestigd door uw verklaring dat het uw kinderdroom was om naar België te komen (CGVS p. 2). U heeft grote hoop voor België; het is het land van de mensenrechten (CGVS p. 2). U kwam hier naartoe opdat België u kan helpen, kan ondersteunen, omwille van alles wat u overleefde in Gaza, de onderdrukking en omwille van alles wat u tegenkwam in Griekenland (CGVS p. 2). U herhaalt dat het uw jeugddroom was om naar België te komen (CGVS p. 5). U wil een productieve man zijn in dit land van de mensenrechten (CGVS p. 6). U dacht erover na om koning Filip te ontmoeten, omdat hij een simpele man is (CGVS p. 6). Hij gaat om met anderen als mens; u wou hem vertellen over uw situatie (CGVS p. 6). Later stelt u uw Griekse documenten niet nodig te hebben; uw oranje kaart en bijlage 26 volstaan (CGVS p. 13). Het is alsof u in de hemel bent momenteel (CGVS p. 13). Verder bleef u na het ontvangen van uw Grieks paspoort op 27 september 2024 nog slechts een tweetal weken in Griekenland tot uw aankomst in België op 14 oktober 2024 (zie reisweg DVZ).

Uit de elementen in het dossier blijkt bovendien dat u een zekere mate van zelfredzaamheid hebt. Zo werkte u in Griekenland voor een Bengaalse man (CGVS p. 4). U werkte acht dagen op Kos in de landbouw (GVS p. 12). U werd echter opgelicht (CGVS p. 4). De Bengaalse man betaalde maar de helft van wat jullie overeen gekomen waren (CGVS p. 12). Nadat hij u op het hoofd sloeg, nam u het geld en repte u zich weg (CGVS p12).

Nadat u het opvangcentrum verliet, verbleef u drie dagen bij een vriend op Kos (CGVS p. 11). Nadien sliep u op straat (CGVS p. 11). U ontving voedselhulp van een organisatie die eten bezorgde (CGVS p. 5). U kreeg een zakje met ongekookte rijst en bonen, maar u had geen manier om het klaar te maken (CGVS p. 5). In Thessaloniki verbleef u vier dagen op straat in de koude (CGVS p. 11).

Hoewel op bij het CGVS verklaart niet te werken in België (CGVS p. 4), blijkt uit uw medisch dossier dat u aan hulpverleners verklaard heeft in Brussel te hebben gewerkt om geld te kunnen sturen naar uw moeder en dochter (zie medisch verslag toegevoegd aan administratief dossier). Bovendien is er in het medisch attest door het ziekenhuis in Brussel sprake van een eerste werkdag daags nadien. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan."

Gelet het uitzonderlijk korte verblijf van verzoeker in Griekenland, het vertonen van een zekere mate van zelfredzaamheid en het ontbreken van een bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde kan worden aangenomen dat verzoeker zichzelf staande kan houden in Griekenland mits hij daartoe de benodigde stappen neemt.

Verzoeker maakt met bovenstaande dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij toont niet aan, gelet ook op de korte tijd die hij er nog verbleef na de toekenning van internationale bescherming en zijn gebrekkige inspanningen om een leven op te bouwen in Griekenland, dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien. Waar hij in zijn verzoekschrift een betoog ontwikkelt omtrent de situatie waarmee begunstigden van internationale bescherming geconfronteerd worden bij de vernieuwing van hun verblijfsdocumenten, gaat verzoeker eraan voorbij dat deze situatie niet op hem van toepassing is daar hij op heden nog steeds over een geldige Griekse verblijfsvergunning beschikt.

9. Waar verzoeker gewag maakt discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt echter niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet

zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

10. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

11. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Verzoeker heeft een verzoek tot horen ingediend dat is gemotiveerd als volgt:

"Hoewel het beginsel van wederzijds vertrouwen in de regel gebiedt te vermoeden dat de grondrechten geëerbiedigd worden door de lidstaat die de bescherming heeft verleend, aanvaardt het Hof van Justitie (HvJ, Grote kamer, 19 maart 2019, Ibrahim, e.a.; Jawo, C-) dat dit vermoeden wordt weerlegd wanneer de begunstigde, wegens tekortkomingen van de beschermingsstaat, zou worden blootgesteld aan een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest.

De bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de betrokkene, onafhankelijk van zijn wil en zijn persoonlijke keuzes, in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie zou terechtkomen die hem niet in staat stelt om in zijn meest elementaire behoeften te voorzien.

De beoordeling van dit risico moet noodzakelijkerwijs rekening houden met de bijzondere kwetsbaarheid van de betrokken persoon.

De bestreden beslissing gaat over tot een abstracte analyse van de toegang tot zorg en huisvesting in Griekenland, met voorbijgaan aan de werkelijke individuele situatie van verzoeker zoals zij thans gedocumenteerd is.

Welnu, een man lijdend aan een ernstige PTSS met een suïcidale acting-out kan niet worden gelijkgesteld met een beschermingsgerechtigde in goede gezondheid: de onderbreking van zijn psychiatrische opvolging, in een Griekse context waar verzoeker juist op straat heeft geleefd zonder effectieve toegang tot zorg, stelt hem bloot aan een reëel risico op verergering dat onverenigbaar is met de menselijke waardigheid.

[citaat rechtspraak HvJ en RvV]*".*

3.1. De advocaat benadrukt het kwetsbaar profiel van verzoeker en de situatie in Griekenland. Zij verwijst verder naar het verzoekschrift. Verzoeker verwijst naar zijn medische en psychologische toestand en naar zijn gezin in Palestina. Na een leven op de vlucht hoopt hij op begrip.

3.2. De Raad erkent de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft.

De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaarheid, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking. Op basis van de voorliggende elementen kan nog steeds geen bijzondere kwetsbaarheid in zijn hoofde worden vastgesteld die van dien aard is dat zij hem verhindert zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten te doen gelden in Griekenland.

Uit de repliek ter terechtzitting blijkt weliswaar dat verzoeker kampt met psychische problemen, maar niet dat hij een bijzonder kwetsbaar profiel vertoont. Dit volstaat op zich niet om aan te tonen dat hij bij terugkeer naar Griekenland zou worden blootgesteld aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest. De Raad wijst er verder op dat het bestaan van medische noden en zelfs een verschil in de kwaliteit van de gezondheidszorg tussen lidstaten niet volstaat om een dergelijk risico aan te tonen. Er dient te worden vastgesteld dat verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij in Griekenland geen toegang zou hebben tot de voor hem noodzakelijke zorgen, noch dat deze zorgen daar volledig onbestaande of ontoegankelijk zouden zijn.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

4. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 22 juli 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen.
Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP